

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-84(3)/13/JS

Warszawa, 28 listopada 2013 r.

DECYZJA DIH-1/ 74 /2013

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 267), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219 z późn. zm.), art. 40a ust. 1 pkt 3 oraz ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Firmy Handlowej „Sobkowiak” Sp. j. z siedzibą w Siedlcu od decyzji Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej we Wrocławiu z dnia 19 września 2013 r. (Nr akt: KBP-ŻG.8361.47.2013), którą wymierzono ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 6.839,52 zł (słownie: sześć tysięcy osiemset trzydzieści dziewięć złotych 52/100) na którą składa się:

- kara w kwocie 1.467,96 w związku z wprowadzeniem do obrotu 13 partii wędlin o łącznej wartości 489,32 zł nieodpowiadających jakości handlowej z uwagi na brak w miejscu sprzedaży wykazu składników wędlin,
- kara w kwocie 5.371,56 stanowiąca wysokość kar nałożonych w okresie 24 miesięcy przed dniem rozpoczęcia kontroli, o którą podwyższa się wymierzoną karę, w związku z wprowadzeniem do obrotu produktów tego samego rodzaju nieodpowiadających jakości handlowej ze względu na tę samą wadę,

1) uchyla zaskarżoną decyzję w całości,

2) wymierza przedsiębiorcy Firmie Handlowej „Sobkowiak” Sp. j. z siedzibą w Siedlcu karę pieniężną w wysokości 5.871,56 zł (słownie: pięć tysięcy osiemset siedemdziesiąt jeden złotych 56/100) na którą składa się:

- **karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych)** w związku z wprowadzeniem do obrotu 13 partii wędlin o łącznej wartości 489,32 zł nieodpowiadających jakości handlowej z uwagi na brak w miejscu sprzedaży wykazu składników wędlin,

- **kara pieniężna w wysokości 5.371,56** (słownie: pięć tysięcy trzysta siedemdziesiąt jeden złotych 56/100) stanowiąca wysokość kar nałożonych w okresie 24 miesięcy przed dniem rozpoczęcia kontroli, o którą podwyższa się wymierzoną karę, w związku z wprowadzeniem do obrotu produktów tego samego rodzaju nieodpowiadających jakości handlowej ze względu na tę samą wadę.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 26 lutego – 01 marca 2013 r. przez inspektorów reprezentujących Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej we Wrocławiu, zwanego dalej również „*Dolnośląskim WIIH*” w sklepie mięsno-wędliniarskim we Wrocławiu przy ul. Szybowcowej 23/1 należącym do przedsiębiorcy Firmy Handlowej „Sobkowiak” Sp. j. z siedzibą w Siedlcu stwierdzono, że do sprzedaży oferowano 13 partii wędlin bez opakowań o łącznej wartości 489,32 zł, tj.: 2,19 kg kielbasy polskiej wędzonej, 1,80 kg kielbasy podsuszanej z kaczki, 1,57 kg kielbasy myśliwskiej z kaczki, 0,33 kg szynki szlacheckiej, 0,61 kg szynki z piersi kurcząt, 2,56 kg polędwicy sopockiej, 1,40 kg kielbasek z fileta, 2,10 kg kielbasy białej z fileta, 1,20 kg parówek ze schabu, 0,82 kg salami z ziołami, 1,42 kg salami z parmezanem, 1,30 kg salami z posypką czosnkową i 1,15 kg salami rogal, przy których w miejscu ich sprzedaży nie uwidoczniło w jakiegokolwiek formie informacji o wykazie składników.

Powyzsze naruszało § 17 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie znakowania środków spożywczych (Dz. U. Nr 137, poz. 966 z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem w sprawie znakowania środków spożywczych*”, w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2013 r. (tj. przed wejściem w życie nowelizacji wprowadzonej rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 marca 2013 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie znakowania środków spożywczych - Dz. U. z 2013 r., poz. 414). Stan faktyczny stwierdzony podczas kontroli naruszał również § 17 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 ww. rozporządzenia w obecnym brzmieniu.

Powyzsze ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z dnia 1 marca 2013 r. (nr akt kontroli: KBP-ŻG.8361.47.2013), w tym w załącznikach do tego protokołu, oraz na fotografiach przedstawiających sposób ułożenia ww. wędlin w ladach chłodniczych w kontrolowanej placówce .

Pismem z dnia 28 czerwca 2013 r. Dolnośląski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę Firmę Handlową „Sobkowiak” Sp. j. z siedzibą w Siedlcu o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej określonej w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o jakości handlowej*”, z tytułu wprowadzenia do obrotu 13 ww. partii wędlin nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej. Poinformował także stronę o przysługującym

jej prawie do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 19 września 2013 r. (nr akt: KBP-ŻG.8361.47.2013), Dolnośląski WIIH, w oparciu o art. 40a ust. 1 pkt 3 oraz ust. 3 ustawy o jakości handlowej, wymierzył przedsiębiorcy stronie karę pieniężną w wysokości 6.839,52 zł na którą składała się:

- kara w kwocie 1.467,96 w związku z wprowadzeniem do obrotu 13 partii wędlin o łącznej wartości 489,32 zł nieodpowiadających jakości handlowej z uwagi na brak w miejscu sprzedaży wykazu składników wędlin,
- kara w kwocie 5.371,56 stanowiąca wysokość kar nałożonych w okresie 24 miesięcy przed dniem rozpoczęcia kontroli, o którą podwyższa się wymierzoną karę, w związku z wprowadzeniem do obrotu produktów tego samego rodzaju nieodpowiadających jakości handlowej ze względu na tę samą wadę.

Pismem z dnia 8 października 2013 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o jej uchylenie w części dotyczącej kary za wprowadzenie do obrotu 13 partii wędlin o łącznej wartości 489,32 zł i orzeczenie kary w wysokości 500 zł. Zaskarżonej decyzji strona zarzuciła naruszenie art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej poprzez całkowite pominięcie przy ustalaniu wymiary kary, o którym mowa w punkcie pierwszym zaskarżonej decyzji, okoliczności przemawiających na korzyść strony, efektem czego wysokość przedmiotowej kary jest niewspółmierna do popełnionego czynu. Strona stwierdziła, że ujawnione uchybienie było wynikiem tzw. „błędu ludzkiego” a nie wynikiem celowego działania. Strona zwróciła także uwagę na fakt, że w przypadku zaskarżonej decyzji stwierdzone naruszenie dotyczyło 13 partii wędlin łącznej wartości nie przekraczającej 500 zł, tj. znikomej części produktów oferowanych do sprzedaży w jej sklepie.

Pismem z dnia 5 listopada 2013 r., Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Firmę Handlową „Sobkowiak” Sp. j. z siedzibą w Siedlcu, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje na podstawie art. 10 Kpa prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Obowiązujące regulacje prawne w zakresie obrotu produktami żywnościowymi to jest, w szczególności, rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. L 31 z 1.2.2002, s. 1 z późn. zm.) – zwane dalej

„rozporządzeniem 178/2002”, tworzą podstawy do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i interesów konsumentów w zakresie żywności. W art. 8 stanowi ono, iż prawo żywnościowe ma na celu ochronę interesów konsumentów i powinno stanowić podstawę dokonywania przez konsumentów świadomego wyboru związanego ze spożywaną przez nich żywnością.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta. Definicja jakości handlowej zawarta w art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej obejmuje m.in. wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania artykułów rolno-spożywczych, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

W myśl art. 6 ust. 1 ustawy o jakości handlowej, artykuły rolno-spożywcze wprowadzane do obrotu są oznakowane.

Wydane w oparciu m.in. o ustawę o jakości handlowej rozporządzenie w sprawie znakowania środków spożywczych od dnia 1 lipca 2013 r. stanowi w § 17, że w przypadku środków spożywczych bez opakowań lub pakowanych przy sprzedaży, oprócz nazwy środka spożywczego podaje się nazwę albo imię i nazwisko producenta, wykaz składników, klasę jakości handlowej albo inny wyróżnik jakości handlowej, jeżeli zostały one ustalone w przepisach w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych lub ich grup albo jeżeli obowiązek podawania klasy jakości handlowej albo wyróżnika wynika z odrębnych przepisów. Informacje te podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom.

Należy zauważyć, że w przeciwieństwie do sprzedaży żywności w formie opakowanej, w przypadku wyrobów oferowanych luzem oznakowanie w miejscu sprzedaży stanowi praktycznie jedyne źródło informacji dla nabywcy o rodzaju i właściwościach środka spożywczego.

Ustawa o jakości handlowej stanowi w art. 40a ust. 1 pkt 3, że każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł. Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia, na mocy art. 40a ust. 5 tej ustawy, stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia,

dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w sklepie należącym do przedsiębiorcy Firmy Handlowej „Sobkowiak” Sp. j. z siedzibą w Siedlcu, stwierdzono, że 13 partii z 55 partii oferowanych do sprzedaży wędlin nie spełniało wymagań określonych w przepisach.

W opinii Prezesa UOKiK ustalenia kontroli odnoszące się do braku oznaczeń trzynastu partii wędlin wskazywały na popełnienie czynu opisanego w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, a więc były podstawą do wymierzenia stronie kary określonej w tym przepisie.

Najniższy możliwy wymiar kary pieniężnej, o której mowa w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej wynosi 500 zł, natomiast najwyższy 2.446,6 zł, wyrażony jako pięciokrotność wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie do obrotu nieprawidłowo oznakowanych trzynastu partii wędlin o łącznej wartości 489,32 zł. W omawianym przypadku organ pierwszej instancji wymierzył karę w wysokości 1.467,96, czyli trzykrotność wartości korzyści majątkowej.

Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia 178/2002, kary za naruszenie prawa żywnościowego powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Należy podkreślić, że w prawie administracyjnym zasada proporcjonalności nakazuje organom państwowym użycie jedynie takich środków, które są niezbędne dla osiągnięcia konkretnego celu, co oznacza, że organy państwowe mają osiągnąć cel, który służy społeczeństwu, jak najmniejszym jego oraz poszczególnych jednostek kosztem (por. np. wyrok WSA w Opolu z dnia 7 grudnia 2011 r., sygn. I SA/Op 335/11).

Na gruncie niniejszego postępowania administracyjnego ww. środkiem jest kara wymierzana na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, celem natomiast - ogólnie przyjęty interes konsumentów, a w szczególności zapewnienie, iż będą oni mogli nabywać towary odpowiedniej jakości handlowej, w tym prawidłowo oznakowane, co pozwoli im na dokonywanie właściwych wyborów w momencie dokonywania zakupów.

W świetle powyższego, a także z uwagi na fakt, że w związku z ponownym wprowadzeniem do obrotu nieprawidłowo oznakowanych tego samego rodzaju produktów zastosowano art. 40a ust. 3 ustawy o jakości handlowej, Prezes UOKiK uznał, że w niniejszej sprawie brak jest podstaw do wymierzenia kary w wysokości trzykrotnej wartości korzyści majątkowej. Należy pamiętać, że zgodnie z art. 40a ust. 3 ustawy o jakości handlowej organ pierwszej instancji wymierzył także stronie karę pieniężną w wysokości 5.371,56 zł (będącą sumą kar pieniężnych w wysokości: 2.500,26 zł i 2.871,30 zł wymierzonych stronie w okresie 24 miesięcy przed dniem rozpoczęcia kontroli, której ustalenia stanowią podstawę niniejszego postępowania).

Odwołując się od decyzji strona wniosła zastrzeżenia przede wszystkim do sposobu oceny przez organ przesłanek mających znaczenie dla wysokości kary pieniężnej, wymienionych w art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, tj.: stopnia szkodliwości czynu, stopnia zawinienia, zakresu naruszenia, dotychczasowej działalności przedsiębiorcy i wielkości jego obrotów.

Organ drugiej instancji przeanalizował ponownie prawidłowość oceny ww. przesłanek i stwierdził, że:

- w odniesieniu do oceny przez organ pierwszej instancji przesłanki stopnia szkodliwości czynu, strona nie zgodziła się z określeniem jej jako wysoki, stwierdziła, że jako przedsiębiorca od wielu lat funkcjonujący na coraz bardziej konkurencyjnym rynku priorytetem jest dla niej zadowolenie konsumenta tak z jakości oferowanych przez nią wyrobów jak i usług. Jej zdaniem jest to kwestia podstawowa z punktu widzenia społecznego odbioru marki i jej pozycji na krajowym rynku. Efektem powyższego dokłada wszelkich starań w celu spełnienia wymogów stawianych jej przez obowiązujące przepisy. Świadczy o tym zarówno ilość pozytywnie zakończonych kontroli w należących do niej sklepach, jak również aktywna postawa względem organów państwa w przypadku pojawienia się jakichkolwiek wątpliwości co do zgodności z obowiązującymi przepisami podejmowanych przez nią działań (również w zakresie oznakowania produktów). W ocenie organu odwoławczego, stopień szkodliwości czynu należało uznać jako wysoki zwłaszcza że w przypadku wyrobów oferowanych luzem – w przeciwieństwie do żywności w opakowaniach – oznakowanie w miejscu sprzedaży stanowi praktycznie jedyne źródło informacji dla nabywcy o rodzaju i właściwościach środka spożywczego. Ponadto zdaniem Prezesa UOKiK, w sytuacji braku zdefiniowania poszczególnych rodzajów wędlin oraz dużej ich różnorodności na rynku może powodować, że nawet dostatecznie uważny konsument, nie mając podanej informacji o składzie, nie będzie mógł wybrać produktu zgodnego ze swoimi oczekiwaniami,
- w kwestii stopnia zawinienia Prezes UOKiK doszedł do wniosku, iż należało go określić jako niedbalstwo, ponieważ przedsiębiorca nie dopilnował pracowników odpowiedzialnych za właściwe oznakowanie oferowanych produktów,
- przy ocenie zakresu naruszenia Prezes UOKiK zauważył, że nie jest tak duży jak ocenił to organ pierwszej instancji, ponieważ brak wykazu składników dotyczył 13 partii spośród 55 oferowanych przez stronę do sprzedaży,
- organ pierwszej instancji uwzględnił dotychczasową działalność podmiotu na rynku artykułów rolno-spożywczych, stwierdzając że w okresie ostatnich 24 miesięcy Dolnośląski WIIH wymierzył stronie dwie kary pieniężne w związku z wprowadzeniem do obrotu wędlin bez opakowań, nieodpowiadających pod względem oznakowania

jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej z uwagi na brak wykazu składników w miejscu sprzedaży wędlin bez opakowań,

- w zakresie wielkości obrotu organ pierwszej instancji wskazał, iż deklarowane przez stronę obroty wyniosły 139.130.307,46 zł.

Mając powyższe na uwadze, Prezes UOKiK wymierzył karę pieniężną w wysokości 500 zł, która zdaniem Prezesa UOKiK, zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia 178/2000, spełni rolę kary skutecznej, proporcjonalnej i odstraszającej. Obniżenie wysokości kary pieniężnej w stosunku do wymierzonej przez Dolnośląskiego WIIH było konieczne z uwagi na to, iż organ odwoławczy rozpatrywał sprawę nie tylko w stosunku do wprowadzenia do obrotu trzynastu partii wędlin niewłaściwej jakości, a także z uwagi na zastosowanie w niniejszej sprawie art. 40a ust. 3 ustawy o jakości handlowej, tj. dotyczącego ponownego wprowadzenia do obrotu produktu tego samego rodzaju zakwestionowanego ze względu na tą samą nieprawidłowość. W przedmiotowej sprawie z protokołu wynika, że poza 13 partiami wędlin objętych niniejszym postępowaniem 42 partie wędlin było oznakowane w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami. Prezes UOKiK wziął pod uwagę wysokość wcześniejszych kar, które ponownie zostały wymierzone przedsiębiorcy w toku niniejszego postępowania za ponowne wprowadzenie produktów o niewłaściwej jakości handlowej w ciągu 24 miesięcy przed dniem rozpoczęcia kontroli. W związku z tym w ocenie Prezesa UOKiK ustalenie kary w wysokości trzykrotnej wartości korzyści majątkowej przy jednoczesnym wymierzeniu ponownej kary może naruszać zasadę proporcjonalności, o której mowa w art. 17 rozporządzenia 178/2002 i stwarzać wrażenie podwójnego karania za ten sam czyn. Wobec powyższego, a także ponownej oceny przesłanek o których mowa w art. 40a ust. 1 obniżenie kary z 1.467,96 zł do 500 zł za wprowadzenie do obrotu 13 partii wędlin o niewłaściwej jakości handlowej wymierzonej na podstawie 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej jest w pełni uzasadnione.

Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej we Wrocławiu w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo

- uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- umarza postępowanie odwoławcze.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2012 r. poz. 270 z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749 z późn. zm.).

z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
Anna Janiszewska

Otrzymują:

1. Pan Marcin Stachura
Kancelaria Radcy Prawnego
ul. Poznańska 62/61
60-853 Poznań
2. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej we Wrocławiu
3. a/a